

Súd: Mestský súd Bratislava I
Spisová značka: B2-3T/117/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1221010945
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Jančok
ECLI: ECLI:SK:MSBA1:2023:1221010945.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava I v samosudcom JUDr. Františkom Jančokom v trestnej veci obžalovaného: W.I. V., I. XX.XX.XXXX O. Č., pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.11.2023 v Bratislave, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

W. V., I. XX.XX.XXXX O. Č., G. Z. O. N. XXX, O. I. N., Š.. T. M.,

sa uznáva vinným, že

dňa 01.01.2020 v čase o 10.00 hod. pred nákupným centrom Avion Shopping Park v Bratislave na Ivanskej ceste 16 v Bratislave prevzal od Annie Oslancovej MacBook Pro 15 - 15,4/2.2GHZ/16GB/256GB, výrobné číslo C02S87JFG8WN, ktorý mu požičala na do 05.01.2020, a ktorý bez privolenia menovanej v presne nezistenom čase prostredníctvom online bazar Marketplace sociálnej siete Facebook predal neznámej osobe pravdepodobne za sumu 300,-eur, čím poškodenej B.. F. T. - ALBION BOOKS, Dolná 23, Banská Bystrica, IČO: 32 016 433, spôsobil škodu vo výške 1 200,- eur,

teda

- prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

čím spáchal

prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu obžalovaného rozsudkom Mestského súdu Bratislava I sp. zn. B2-3T/24/2021 zo dňa 14.10.2021, právoplatný dňa 16.11.2022, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1To/62/2022 zo dňa 16.11.2022, ktorým mu bol za spáchaný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý súd pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchateľa za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenej B.. F. T. - ALBION BOOKS, Dolná 23, Banská Bystrica, IČO: 32 016 433, spôsobenú škodu vo výške 1 200,- eur (tisíc dvesto eur).

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II podal dňa 23.11.2021 na Okresný súd Bratislava II (od 01.06.2023 Mestský súd Bratislava I) obžalobu sp. zn. 3Pv/268/20/1102 zo dňa 22.11.2021, ktorá je vedená na Mestskom súde Bratislava I pod sp. zn. B2-3T/117/2021 a ktorou sa kladie za vinu obžalovanému prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 29.11.2023 urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že sa cíti vinným zo spáchania žalovaného skutku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupom podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku položil obžalovanému tam uvedené otázky, na ktoré obžalovaný odpovedal "áno". Vzhľadom na odpovede obžalovaného súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal a podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody alebo ochrannom opatrení.

Vo vzťahu k predmetu ďalšieho dokazovania následne súd na hlavnom pojednávaní dňa 29.11.2023 vykonaným dokazovaním oboznámil listinné dôkazy podľa § 269 Trestného poriadku navrhnutých obžalobou a obhajobou, najmä pripojený spis (od 01.06.2023) Mestského súdu Bratislava I sp. zn. B2-3T/24/2021, vyčíslenie škody a lustrácie na obžalovaného (register trestov) a pod. Na podklade takto vykonaného dokazovania súd zistil a ustálil skutkový stav tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd vychádzal z toho, že skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný, ktorý je za jeho spáchanie trestne zodpovedný. Pri rozhodovaní o vine súd vychádzal z vyhlásenia obžalovaného, a preto v tomto smere nevykonával bližšie dokazovanie, ale konštatoval vinu obžalovaného v zmysle podanej obžaloby. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že prijaté vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny je významnou pomocou predovšetkým pre prokurátora ako nositeľa dôkazného bremena a v neposlednom rade prijaté vyhlásenie o viny predstavuje prakticky nespochybniteľný záver o vine a právnom posúdení žalovaného skutku do budúcnosti a súčasne takáto procesná situácia má pozitívny dopad tiež na hospodárnosť celého trestného konania.

V súvislosti s výrokom o treste súd poznamenáva, že pri ukladaní trestu vychádzal z účelu trestu vyjadreného v § 34 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, pričom súčasne prihliadal aj na ostatné Trestným zákonom upravené zásady pre ukládanie trestov.

Pri ukladaní trestu je potrebné vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a 6 Trestného zákona páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody (§ 34 ods. 6 Trestného zákona). Ďalej je potrebné prihliadať najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 ods. 4 Trestného zákona).

Súd pri ukladaní trestu u obžalovaného vychádzal zo závažnosti prečinu, z ktorého bol obžalovaný uznaný za vinného, a ktorú určuje zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom na 0 až 2 roky.

K osobe obžalovaného súd na hlavnom pojednávaní oboznámil odpis registra trestov, podľa ktorého bol obžalovaný súdmi SR dosiaľ 11-krát súdne trestaný, a to prevažne za spáchané trestné činy proti majetku (krádeže) a trestné činy proti zdraviu (drogové trestné činy).

Súd postupom podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona u obžalovaného prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Súd u obžalovaného zistil priťažujúcu okolnosť, a to podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona - bol už za trestný čin odsúdený. Priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona - spáchal viac trestných činov (s poukazom na súbeh trestných činov pri ukladaní súhrnného trestu), súd obžalovanému nepriznal z dôvodu zohľadnenia asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona (zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj 104/2009 zo dňa 14.06.2010, R 1/2011).

Pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností je tak 1 : 1. Uvedené malo za následok, že trestná sadzba sa u obžalovaného podľa kritéria § 38 ods. 2 Trestného zákona individuálne neupravovala, preto súd ukladal obžalovanému trest v sadzbe 0 až 2 roky. Súd však prihliadal aj na prípadné ukládanie súhrnného trestu podľa zásad na ukládanie úhrnného trestu, a to za dva úmyselné trestné činy, z ktorých je v súdnej veci aj zločin (pri ukladaní súhrnného trestu), kedy sa podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona zvyšuje horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu (asperácia). Uvedené malo v danom prípade za následok nepričítanie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd bral na zreteľ, že uložený trest z pohľadu individuálnej a generálnej prevencie plní funkciu na ochranu spoločnosti a nápravu páchateľa a zároveň uložený trest zodpovedá závažnosti stíhaného trestného činu, spôsobu jeho spáchania, následku, ako aj zavineniu a priťažujúcim a poľahčujúcim okolnostiam a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Z rozsudku Mestského súdu Bratislava I sp. zn. B2-3T/24/2021 zo dňa 14.10.2021, právoplatný dňa 16.11.2022, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1To/62/2022 zo dňa 16.11.2022, súd zistil, že obžalovaný bol uznaný vinným za spáchaný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý mu bol podľa § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, písm. m/ Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vzhľadom na to, že obžalovaný sa skutku uvedeného v obžalobe dopustil skôr ako bol Okresným súdom Bratislava II (Mestským súdom Bratislava I) vyhlásený odsudzujúci rozsudok sp. zn. B2-3T/24/2021 zo dňa 14.10.2021, právoplatný dňa 16.11.2022, bolo namieste ukládanie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu, avšak vzhľadom na trest odňatia slobody uložený predmetným rozhodnutím (trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia), upustil súd od uloženia súhrnného trestu obžalovanému, pretože považoval uvedený trest pre obžalovaného a jeho nápravu za dostatočný.

Ohľadne nároku poškodenej na náhradu škody súd rozhodol podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku, keď vychádzal z riadne a včas uplatneného návrhu na náhradu škody, z ktorého je zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške bol uplatnený. Súd mal nárok na náhradu škody uplatnený poškodenu za preukázaný z odborného vyjadrenia (č. l. 36 spisu).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Mestského súdu Bratislava I.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Právne neúčinné je odvolanie podané osobou, ktorá sa tohto svojho práva výslovne vzdala po vyhlásení rozsudku. To platí aj o osobách, oprávnených podať v prospech obžalovaného odvolanie, ak obžalovaný výslovne vyhlásil, že nesúhlasí s podaním odvolania osobami oprávnenými podať odvolanie v jeho prospech.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť:

a/ prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,

b/ obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,

c/ poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,

d/ zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí,

e/ zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie i proti jeho vôli.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo chýba.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku, alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom uvedeným v § 183 ods. 1 Trestného poriadku.